

Ruimte en Milieu
Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

> Retouradres Postbus 30945 2500 GX Den Haag

Gemeente Amsterdam
Wethouder drs C.G. Gehrels
Jacob Bontiusplaats 11
1018 LL Amsterdam

Portefeuille Milieu

Directie Duurzaam
Producers
Afvval en ketens

Rijnstraat 8
Postbus 30945
2500 GX Den Haag
Interne postcode 625
www.vrom.nl

Contactpersoon

Dr. M.E. Veenstra

T 070-3394977

F 070-3391286

Datum **21 SEP. 2009**

Betreft Reactie onderzoek bron- en nascheiding kunststof verpakkingsafval

Uw kenmerk
DP/2009054010

Geachte mevrouw Gehrels,

Graag ga ik in op uw verzoek om een reactie te geven op de drie onderzoeksrapporten die de gemeente Amsterdam liet opstellen over de gescheiden inzameling van kunststofverpakkingsafval.

Ik heb de drie rapporten met belangstelling gelezen. Mijn belangrijkste opmerkingen betreffen de aanpak van de onderzoeken en de hierbij gehanteerde uitgangspunten. Deze beide beïnvloeden sterk de conclusies van de rapporten en het beeld dat daarmee wordt geschetst. Het gaat om de aanname dat het gescheiden inzamelen van kunststof verpakkingsafval een maatregel is om de CO₂ uitstoot te beperken en het buiten beschouwing laten van de optie van een haalsysteem.

Aangezien u aangeeft dat de rapporten de basis zullen vormen voor de besluitvorming in de deelraden en de centrale stad over de wijze van inzamelen van kunststof verpakkingsafval, acht ik het van belang dat mijn commentaar daarbij nog wordt meegenomen.

Allereerst ga ik in op het uitgangspunt dat vanaf de quickscan is gehanteerd om de te maken keuzes in de onderzoeken sterk te relateren aan de efficiency in termen van kosten per ton vermeden CO₂. De score daarop van gescheiden of nagescheiden inzameling van kunststof verpakkingsafval is bescheiden. En het beeld ontstaat daardoor van een ondoelmatig instrument.

Dat andere motieven ook een rol spelen om over te gaan tot gescheiden inzameling van kunststof verpakkingsafval en dat de gemeente Amsterdam op grond van nationale afspraken kunststof *moet* gaan inzamelen, komt in de rapporten en samenvatting nauwelijks naar voren.

Het gescheiden inzamelen van kunststof verpakkingsafval is echter niet primair een maatregel om de CO₂ uitstoot te beperken, maar een maatregel om uitvoering te geven aan (inter)nationale afspraken gericht op het duurzaam gebruik van grondstoffen. De invoering op korte termijn van een gescheiden inzameling (dan wel op termijn een nascheiding op restafval) draagt ook in de gemeente Amsterdam bij aan een duurzamere omgang met natuurlijke hulpbronnen.

Er zijn geen praktische belemmeringen uit de onderzoeken gebleken die daarbij specifiek alleen voor Amsterdam een probleem zouden opleveren, anders dan andere gemeenten bij de invoering ervaren.

Bovendien heeft de introductie van een inzamelsysteem voor kunststof verpakkingen nauwelijks invloed op het voornemen van Amsterdam om het energetisch rendement van de afvalverbranding te verbeteren. Hoewel ten opzichte van verbranden met een in de toekomst verder geoptimaliseerde benutting van de energie-inhoud de milieuwinst van recycling in absolute hoeveelheden kleiner wordt, blijft zelfs dan het inzetten van kunststof voor hergebruik positief voor het milieu. Het één sluit het ander niet uit. Door beide in te voeren kan bij een optimale implementatie van een gescheiden inzamelsysteem voor kunststofverpakkingen de reductie in CO₂-emissie volgens het onderzoek zelfs meer dan verdubbeld worden.

Daarnaast zou bij de besluitvorming in de gemeente en de stadsdelen de optie van een haalsysteem niet buiten beschouwing moeten worden gelaten. De casestudies laten haalsystemen nu wel buiten beschouwing. Terwijl uit het kostenonderzoek onder de pilots kunststofinzameling, dat eind 2008 in opdracht van Nedvang is uitgevoerd, blijkt dat in gemeenten met een haalsysteem 2,5 à 3 keer zoveel kunststof verpakkingen zijn opgehaald dan in gemeenten met een brengsysteem¹.

Haalsystemen brengen mogelijk ook lagere kosten en geringere investeringsrisico's met zich mee. De enige reden die wordt genoemd om in de onderzoeken dit alternatief niet in beschouwing te nemen, is dat dit systeem in Amsterdam zal leiden tot extra zwerfafval. Echter ongetwijfeld zijn er ook in Amsterdam wel wijken waar dergelijke systemen net als in andere steden kunnen worden toegepast, waarmee de milieuwinst en daarmee hoogstwaarschijnlijk ook de kostenefficiëntie veel beter scoort dan nu uit de casestudie naar voren komt. Voor het vinden van het milieu- en kostenoptimum voor de gemeente Amsterdam als geheel is het daarom ook aan te bevelen om de invoering van andere inzamelsystemen in de casestudie te betrekken. Een inzameling via slechts 6 afvalpunten (scenario S1) lijkt mij dan geen optie meer te mogen zijn.

Gelet op voorgaande geef ik in u overweging om de inzamelingmethode te differentiëren per wijk/ stadsdeel en daarover met Nedvang en de VNG in overleg te treden.

¹ Het haalsysteem dat op dit moment gangbaar is, is met zakken die huis-aan-huis langs de weg worden opgehaald. Brengsystemen zijn ondergrondse of bovengrondse bakken/bollen.

Ik acht het -zoals gezegd- van belang dat u mijn commentaar bij de verdere besluitvorming meeneemt en hoop dat aansluitend en op korte termijn, invoering van een gescheiden inzameling in de gemeente Amsterdam zal plaatsvinden.

Portefeuille Milieu
Directie Duurzaam
Producteren
Afval en ketens

Hoogachtend,
de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke
Ordening en Milieubeheer,

dr. Jacqueline Cramer